

A ... Törvényszék Dr. ..., Dr.... (... szám) által képviselt felperes neve(... szám alatti lakos) felperesnek – az ..., ... ügyvéd (fél címe 1szám) által képviselt alperes neve (alperes címeszám) alperes ellen, közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és kártérítés megfizetése iránt a ...i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon indított perében a 2016. május 26-án kelt ... számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 16. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 190.500.- (százkilencvenezer-öttszáz) Ft első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt illetéket és előlegezett költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a jogellenes felmentés következményeként átalány-kártérítésként bruttó 5.427.000.- Ft forint illetményt, valamint 200.000.- Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, valamint az államnak 1.530.- Ft előlegezett költséget azzal, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

A bíróság indokolása szerint a felperes 2002. január 01. napjától állt az alperesnél közszolgálati jogviszonyban. Kezdetben műszaki osztályvezető, 2007. április 30. – 2015. augusztus 31. között főmérnök, majd 2015. szeptember 01. napjától műszaki ügyintéző munkakörben dolgozott. Főmérnöki munkaköri feladatait a 2007. május 02. napján kelt munkaköri leírásban rögzítették munkaköri leírásának módosítására a későbbiekben nem került sor. Főmérnöki státusza nem minősült vezetői munkakörnek (beosztásnak) az alperes munkaszervezetében, és műszaki ügyintézői besorolása után sem gyakorolt munkáltatói jogkört a korábban irányítása alá rendelt köztisztviselők tekintetében.

Feladata volt többek között a településrendezési tervvel, közbeszerzéssel, városfejlesztési stratégiával, közérdekű bejelentéssel, vagyongatászerrel kapcsolatos ügyintézés is, valamint a beruházó megbízásából az elektronikus építési napló (e-napló) vezetése. A felperes munkatársai közreműködésével készítette a költségvetési javaslatot, beszámolókat. Képviselő-testületi, bizottsági előterjesztéseket is készített. Teljesítményének értékelését alperes legutóbb 2015. január 01. - 2015. június 30. napjáig terjedő időszakra készítette el, amely 85%-os volt, így „jó” minősítésű eredménnyel zárult.

2015. május 21. napján a felperes, valamint kollégája ..., ...polgármester, ... osztályvezető és ... megbízott szakértő megkezdtek a ...i Óvoda felújítási munkálatainak az ellenőrzését. Az itt feltárt hiányosságok kapcsán az alperes 2015. október 03. napján büntető feljelentést tett a ... jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntettének gyanúja miatt, ismeretlen tettes ellen.

A felperessel szemben 2015. augusztus 12-én dr. ... jegyző fegyelmi eljárást indított, melynek eredményeként az alperes 2015. szeptember 21-én 5003/215. szám alatt fegyelmi határozatot hozott, amelyben rögzítette, hogy „felperes a felettese utasításának azonnali végre nem hajtásával köztisztviselői kötelezettségét vétkezen megszegte”, ezért a fegyelmi tanács megrovás fegyelmi

büntetésben részesítette.

Az alperes a felperes közszolgálati jogviszonyát az 5987/2015. számú, 2015. október 08-án kelt határozatával 2015. december 08. napjával felmentéssel megszüntette. A felmentő határozat indokolása szerint a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyát a Kttv. 63. § (2) bekezdés b.) és e.) pontja alapján a nem megfelelő munkavégzés és bizalomvesztés miatt szüntette meg a munkáltató felmentéssel.

A felmentő határozat külön íven megszövegezett részletes indokolása szerint:

„1. Nem megfelelő munkavégzés: A köztisztviselő kötelessége, hogy szakszerűen lássa el feladatát. felperes neveműszaki ügyintéző, korábban főmérnök, köztisztviselő ... Városi Önkormányzat fejlesztését és fejlődését szolgáló, több millió forintos beruházásoknál nem az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal végezte el munkáját, munkavégzése az általában elvárható színvonalnak nem felelt meg, a beruházásoknál megállapítható hiányosságok neki felróhatóak, mivel az irányítása alá tartozó szervezeti egység – a beruházások helyszín ellenőreként megbízott – műszaki ügyintézőjének szakszerű munkájáért felelős köztisztviselőként nem ellenőrizte a dolgozó munkáját.

Száma a munkáltatónál másik, szakmai képességeinek megfelelő felajánlható munkakör nincs.

2. Bizalomvesztés: A köztisztviselő a feladatait a vezetői iránti szakmai lojalitással köteles ellátni: a vezető szakmai értékei iránti elkötelezettséggel, szakmai elhivatottsággal, fegyelmezetten és lényeglátóan. E szakmai alapértékek iránti elkötelezettséggel történő feladatellátás megvalósulásához a köztisztviselő támogató hozzáállása szükségeltetik. A köztisztviselő készségessége, engedelmessége, munkájához való pozitív hozzáállása hiányában – az első pontban foglaltak alapján – a *vezetés* szakmai bizalmát elveszítette.”

A felperes 2015. november 04-én kereseti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben a köztisztviselői jogviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 24 havi illetményének megfelelő – 301.500,- Ft havi illetmény alapján – 7.236.000,- Ft átalány kártérítés megfizetése iránt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes felmentésének indokolása konkrét tények, körülmények, esetleges kötelezettségszegések megjelölése nélkül nem tesz eleget az indokolással szemben támasztott törvényi követelményeknek. Ez a közhelyszerű, általános indokolást tartalmazó felmentés alkalmatlan volt annak közlésekor arra, hogy a felperes megállapítsa, konkrétan mi indokolta a közszolgálati jogviszonyának a megszüntetését.

Alperes a bírósági eljárásban utólag adta elő a felmentés részletes okait, a felperesnek a munkahelyén tanúsított magatartásával kapcsolatos problémáit, illetve próbálta mindezt tanúbizonyítással, okiratokkal alátámasztani.

Ezen túlmenően a bíróság megállapította, hogy a nem megfelelő munkavégzésre alapított felmentési indok a Kttv. 65. § (1) bekezdés a) pontjába is ütközik, mivel az alperes által is elismerten a felperesnek a közszolgálati jogviszonya alatt soha - így a felmentést közvetlenül megelőzően sem - volt átlag alatti, vagy elfogadhatatlan teljesítmény értékelése.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását kérte, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését.

A nem megfelelő munkavégzéssel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a felperesnek jogszabályi kötelezettsége volt, hogy a feladatait az általában elvárható gondossággal ellássa, a munkaidejében a

munkáltató rendelkezésére álljon, olyan magatartást tanúsítson, hogy munkáltatójának anyagi károsodását ne idézze elő. Munkaköri leírásában foglalt kötelezettségének nem tett eleget, az irányítása alá tartozó Sípos István műszaki ügyintéző munkáját nem ellenőrizte, így a beruházásoknál feltárt hiányosságok a felperesnek is felróhatóak. A felmentés okáról tudott a felperes, sőt provokatív módon több alkalommal maga kérte a felmentését.

Egyértelműen tudomása volt arról, hogy milyen beruházások utóellenőrzését végezte el az alperes és milyen hiányosságot rótt a terhére. Az elsőfokú eljárásban az alperes nem kiegészítette a határozat indokolását, nem más körülményre hivatkozott, hanem az eredeti határozatban foglalt indokokat támasztotta csupán alá. Az összefoglaló indokolás törvényes, és nem közhelyeszerű. Indokolatlanul utasította el álláspontja szerint egyoldalúan a munkaügyi bíróság a tanúbizonyítás iránti indítványát. Csak a felperes által kért jegyzőt hallgatta meg egyedül, aki a két hasonló perben tett vallomásaiban ellentmondásba keveredett.

Utalt arra is, hogy a felperes minősítését követően tudomására jutott hiányosságok még nem voltak értékelhetők a korábbi minősítésekor, ezért a negatív teljesítményértékelés hiánya nem volt releváns a felperes felmentésénél.

A bizalomvesztéssel összefüggően hivatkozott arra, hogy ez az első felmentési indok következménye, és a felperesnek egyértelműen tudomása volt arról, hogy miért nem tart igényt a továbbiakban a munkájára az alperes. A lemondott jegyző ellentmondásos tanúvallomása ellenére sem vonható le olyan következtetés, hogy az alperes oldalán ne valósult volna meg a bizalomvesztés.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló jegyző tanúvallomása elégséges volt a felmentés jogellenességének a megállapításához. Az indokolás valóságának, világosságának és okszerűségének a hiányán túlmenően, az átlag alatti vagy elfogadhatatlan teljesítményszint megállapításának hiányában a Kttv. 65. § (1) bekezdés a) pontjába is ütközik a felmentés. A bizalomvesztés vonatkozásában pedig fenntartotta a perbeli álláspontját, amely szerint a munkáltatói jogkört gyakorló jegyző a polgármester utasítására intézkedett vezetőként, noha a felperes magatartása kötelezettségszegés hiányában nem adott objektív alapot a bizalomvesztésre. Annak pedig nincs jogi relevanciája, hogy egy másik perben milyen tanúvallomást tett a jegyző.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy az alperes fellebbezése megalapozott.

Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a nem megfelelő munkavégzésre alapított felmentési indok azért nem helytálló, mert annak a törvény szerinti előfeltétele a dolgozó átlag alatti vagy alkalmatlan minősítése lenne, ez a feltétel pedig a felperes esetében nem állt fenn.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 63. § (2) bekezdés b.) pontja szerint a kormányzati szolgálati jogviszony felmentéssel akkor szüntethető meg, ha a kormánytisztviselő munkavégzése nem megfelelő. A 65. § (1) bekezdés a.) pontja szerint pedig a 63. § (2) bekezdés b.) pontjában foglalt felmentésre akkor kerülhet sor, ha a kormánytisztviselő átlag alatti vagy elfogadhatatlan teljesítményt ér el. Azt az alperes sem vitatta, hogy ilyen minősítés nem volt, ezért nem helytálló tehát az első felmentési ok. A nem megfelelő munkavégzés a perbeli esetben a minősítési feltétel hiányában nem lehetett felmentési ok a Kttv. 63. § (2) bekezdés b) pont alapján, de az e) pont szerint a bizalomvesztés alapjául szolgálhatott.

A fellebbezésben foglalt indítványnak megfelelően a másodfokú bíróság részbizonyítást folytatott le, az alperesi polgármestert és az érintett osztályvezetőt meghallgatta tanúként, akik a bennük bekövetkezett bizalomvesztésről aggálytalan vallomást tettek.

A Kttv. 66. §-a határozza meg a bizalomvesztés fogalmát, amelyre az elsőfokú bíróság nem is tért ki az indokolásban ismertetett jogszabályok között sem. A Kttv. 66. § (1) bekezdés szerint bizalomvesztésnek minősül, ha a kormánytisztviselő a 76. § (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget.

A kormánytisztviselő kötelezettsége e szerint, hogy a munkáját az *általában elvárható szakértelemmel és gondossággal*, a *vezetőkkel és munkatársakkal* való együttműködéssel és a *vezetői* iránti szakmai lojalitással lássa el. A bizalomvesztés tehát alapulhat többek között a nem általában elvárható gondossággal történő munkavégzésen, a vezetőkkel való megfelelő együttműködés hiányán is.

A törvény szövegére utalás a felmentésben nem tilos, de az általános megfogalmazáson túl a felmentés olyan tényekre is hivatkozik, a több milliós beruházások kapcsán, melyekkel kapcsolatos munkavégzési kötelezettségének a felperes nem az elvárható gondossággal tett eleget. Ezekről tudnia kellett az utóellenőrzési, 2015. október 7-én kelt jegyzőkönyvből, amit aláírt, és arra megjegyzést is tett, így alappal nem hivatkozhat arra, hogy olyan általános a határozat megfogalmazása, hogy nem is tudhatta, hogy az mire vonatkozik. A nem elvárható gondosságú munkavégzés, a vezetőkkel való együttműködés hiánya pedig megalapozhatta a bizalomvesztést a vezetőiben, akik közé a jegyzőn kívül az osztályvezető és a polgármester is tartozhat.

Mindezekre utalt az osztályvezető és az alperes polgármestere a másodfokú tárgyaláson tett tanúvallomásaiban is, de ezek a felmentési okok a felperes számára a felmentésből is felismerhetőek voltak. A bizalomvesztést a törvény a polgármester, illetve egyéb vezető vonatkozásában sem zárja ki.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem helytálló az elsőfokú bíróság jogértelmezése arra vonatkozóan, hogy milyen személyi körre terjed ki a Kttv. 76. §-ban jelzett „vezetői” fogalom, és hogy vezetőnek kizárólag a munkáltatói jogkört gyakorló jegyző minősül. Ennek semmilyen jogszabályi alapját nem jelölte meg az elsőfokú ítélet, a polgármesterre vonatkozó feladat – és hatásköri szabályokat pedig egyáltalán nem vette figyelembe.

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 67. §-a határozza meg a polgármester feladatait és jogosítványait. Ennek a) pontja szerint saját hatáskörében irányítja a polgármesteri hivatalt, a közös önkormányzati hivatalt; a b.) pont alapján pedig a jegyző javaslatára előterjesztést nyújt be a képviselő-testületnek a hivatal belső szervezeti tagozódásának, létszámának, munkarendjének, valamint ügyfélfogadási rendjének meghatározására. Az f) pont szerint a jegyző tekintetében munkáltatói jogkört gyakorol, így annak utasítást is adhat. A g) pont alapján az önkormányzati intézményvezetők tekintetében gyakorolhat munkáltatói jogkört.

E törvény 81. §-a rendelkezik a jegyző feladatköréről és jogosítványairól, ennek (4) bekezdése rendelkezik a polgármester egyetértési jogosultságáról, amely szerint a polgármester egyetértése szükséges a polgármesteri hivatal, a közös önkormányzati hivatal köztisztviselője, alkalmazottja kinevezéséhez, bérezéséhez, vezetői kinevezéséhez, felmentéséhez és jutalmazásához.

Ebből következően a polgármesternek a perbeli esetben is volt jogosultsága a felmentéssel kapcsolatban, egyedül nem is dönthetett a jegyző, ezért ketten írták alá a felmentési okiratot, mint ahogy arra az alperes is hivatkozott.

A polgármester tehát a vezetők fogalmi köréből nem zárható ki, a törvény 66. §-ában foglalt bizalomvesztés így nem csak a munkáltatói jogkört gyakorló személy, hanem az adott dolgozónál magasabb pozícióban lévő vezetők, így a polgármester esetében is megvalósulhatott. A felmentés szövegében is erre utal a „vezetés” fogalom használatával, ami a felperes vezetőt jelenti, nem pedig egyedül a munkáltatói jogkört gyakorló jegyzőt.

A Kttv. 76. § (2) bekezdése sem a munkáltatói jogkör gyakorlóját, hanem a köztisztviselő vezetőit jelöli meg, akiknél a bizalomvesztés bekövetkezhet.

Az alperes bizonyította, hogy a bizalomvesztés indok világos, valós és okszerű, megfelel az

elsőfokú ítéletben jelzett MK.95. számú állásfoglalás követelményeinek is, mivel nem teljességgel általános és közhelyszerű. A felmentés jogszerűségéhez elégséges, ha a felhozott egyik indok helytálló.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A törvényszék a pervesztes felperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó, Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte az alperes első és másodfokú perköltségének a megfizetésére, az ügyvédi munkadíjat ÁFÁ-val növelt összegben megállapítva.

A le nem rótt első és másodfokú illetéket és az elsőfokú eljárásban előlegezett tanú díjat a felperes munkáltatói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. § alapján az állam viseli.

..., 2016. december 6. napján

Dr. ... sk. a tanács elnöke

Dr. ... sk. előadó bíró

... sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő